

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1400/2018
11.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгољуба Јоксимовића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.714/17 од 03.10.2018. године и Кж3 бр.40/17 од 21.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.714/17 од 03.10.2018. године и Кж3 бр.40/17 од 21.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.714/17 од 03.10.2018. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу и преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К бр.30/17 од 17.05.2017. године па је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и одређено на основу члана 45. став 5. и 6. КЗ да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без електронског надзора, у коју казну му се на основу члана 63. КЗ има урачунати време проведено у притвору од 27.08.2009. године до 21.09.2009. године и од 28.05.2014. године до 01.07.2014. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка насталих на претресу пред другостепеним судом за заступање од стране пуномоћника оштећеног ... „ББ“ ... плати износ од 16.500,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења на рачун Апелационог суда у Нишу, као и да плати трошкове поступка настале пред првостепеним судом о чијој ће висини првостепени суд накнадно одлучити посебним решењем а све сходно одредбама члана 267. и 264. став 1. и став 4. ЗКП

и обавезан је да оштећеном ... „ББ“ ... на име накнаде штете плати износ од 3.665.619,58 динара у року од 6 месеци по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.40/17 од 21.05.2018. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.714/17 од 03.10.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгољуб Јоксимовић, без навођења законског основа, а из образложења произилази да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Нишу или да наведене пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да кривично дело „злоупотреба положаја одговорног лица“ из члана 234. КЗ није било предвиђено законом као кривично дело у време извршења кривичног дела које се окривљеном у овом кривичном поступку ставља на терет, обзиром да се ради о догађају из 2009. године.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме наводе садржане у захтеву заштиту законитости, бранилац окривљеног АА је истицао и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а трећестепени суд је нашао да су ти жалбени неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да будући да је оптужница против окривљеног АА подигнута 06.12.2010. године, након чега је промењен кривични законик наведеним изменама није извршена декриминализација кривичног дела за које је окривљени оптужен првобитном оптужбом, већ само сужена криминална зона на одговорне лице, при чему је задржан јасан правни континуитет наведених дела – за које је оптужен и за које је осуђен, јер је радња извршења остала иста (страна 4 став 6 и страна 5 став 1 трећестепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се да су правилна чињенична утврђења првостепеног суда а да то нису чињенична утврђења суда другог и трећег степена, међутим будући да по ставу Врховног касационог суда погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због које би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић